

Caribbean Court of Justice

HANDLEIDING VERWIJZINGSPROCEDURES

Artikel 214 van het *Revised Treaty of Chaguaramas*

Herziene uitgave, oktober 2022

Medegefinancierd door
de Europese Unie

De Europese Unie is een economische en politieke unie van 27 Europese landen. Zij is gebaseerd op de waarden van respect voor de menselijke waardigheid, vrijheid, democratie, gelijkheid, de rechtsstaat en eerbiediging van de mensenrechten, waaronder de rechten van personen die tot minderheden behoren. Zij treedt wereldwijd op om duurzame ontwikkeling van samenlevingen, milieu en economieën te bevorderen, zodat iedereen hiervan kan profiteren.

Disclaimer ofwel afwijzing van aansprakelijkheid

“Deze publicatie is medegefinancierd door de Europese Unie. De inhoud ervan valt uitsluitend onder de verantwoordelijkheid van het Caribisch Hof van Justitie en weerspiegelt niet noodzakelijkerwijs de standpunten van de Europese Unie.”

INHOUDSOPGAVE

INLEIDING	3-6
AFDELING I	
Beknopt overzicht van de hoofdlijnen van de verwijzingsprocedure	7-10
I. Beslissing tot verwijzing	7
II. Onderwerp van de verwijzing	7
III. Vorm van de verwijzing	8
IV. Inhoud van de verwijzing	8
V. Voortdurende communicatie tussen de verwijzende rechterlijke instantie en het CCJ	8-9
VI. Voeging van verwijzingen	9-10
VII. Kosten van verwijzingsprocedures	10
AFDELING II	
Stapsgewijze instructies voor het proces en de inhoud van verwijzingsprocedures aanhangig gemaakt bij het Caribisch Hof van Justitie	11-16
I. Instelling van het verwijzingsproces	11
II. Inhoud van de verwijzing	11-15
III. Procedure na indiening van de verwijzing	15-16
IV. Afronding van het verwijzingsproces	16
V. Epiloog op het verwijzingsproces	16

INHOUDSOPGAVE

BIJLAGE I	
Voorbeeldverwijzingsformulier	17-18
BIJLAGE II	
Voorbeeldverwijzingsformulier (gebaseerd op een casus)	19-23
BIJLAGE III	
Rechtsgrondslagen betreffende de verwijzingsprocedure	24-32
BIJLAGE IV	
Speciale aantekening over het verwijzingsproces in Jamaica	32-33
BIJLAGE V	
Kernbegrippen	34
Lijst van afkortingen	35

INLEIDING

1. Het Caribisch Hof van Justitie (CCJ - Engelse Afkorting), in zijn Oorspronkelijke Jurisdictie, heeft dwingende en exclusieve rechtsmacht om kennis te nemen van en uitspraak te doen in geschillen betreffende de interpretatie en toepassing van het Revised Treaty of Chaguaramas [Herziene Verdrag van Chaguaramas] (in dit document “RTC¹” of eenvoudigweg “het Verdrag” genoemd). Artikel 211 bepaalt dat dergelijke geschillen kunnen ontstaan a) tussen lidstaten die partij zijn bij het Verdrag, of b) tussen die lidstaten en de Caribische Gemeenschap (“de Gemeenschap”), of c) naar aanleiding van aanvragen van personen in overeenstemming met artikel 222 van het Verdrag of d) tussen procederende partijen die voor nationale rechtbanken of tribunalen (hierna: nationale rechterlijke instanties) van lidstaten verschijnen. Ingeval een dergelijk geschil ontstaat tussen procederende partijen die voor nationale rechterlijke instanties verschijnen, bepaalt het RTC dat de betreffende lokale rechterlijke instantie zich kan wenden tot het CCJ om te beslissen inzake de specifieke kwestie met betrekking tot de interpretatie of toepassing van het Verdrag.
2. Derhalve zijn nationale rechterlijke instanties belangrijke partners die ervoor moeten zorgen dat het Caricom-recht, oftewel het RTC, beslissingen van bevoegde organen uit hoofde van het RTC² en uitspraken van het CCJ in zijn Oorspronkelijke Jurisdictie³, volledig van kracht zijn, en dat de rechten die het Verdrag toekent aan natuurlijke personen en rechtspersonen op adequate wijze worden beschermd. Artikel 214 van het RTC is een afspiegeling van artikel XIV van de Agreement Establishing the Caribbean Court of Justice [Overeenkomst tot Oprichting van het Caribisch Hof van Justitie] (“de CCJ-Overeenkomst”) en verplicht nationale rechterlijke

1. Artikel 211 van het RTC

2. Artikel 240 van het RTC

3. Artikel 221 van het RTC

INLEIDING (vervolg)

instanties een prejudiciële verwijzing (een “verwijzing”) voor te bereiden ingeval interpretatie van het Caricom-recht nodig is om een geschil dat aanhangig is bij de nationale rechterlijke instantie, te beslechten.⁴ Voorts legt artikel 214 de nationale rechterlijke instanties de verplichting op om de interpretatie van het Caricom-recht die zij van het CCJ hebben ontvangen, toe te passen bij het doen van een definitieve uitspraak inzake het betreffende geschil. Deze verplichtingen worden versterkt door artikel 9 van het RTC, dat vereist dat de lidstaten, met inbegrip van hun nationale rechterlijke instanties, alle algemene of bijzondere dienstige maatregelen treffen om de nakoming van de uit het Caricom-recht voortvloeiende verplichtingen te waarborgen.

3. Een verwijzing van een nationale rechterlijke instantie is een verzoek om bijstand inzake interpretatievraagstukken. Het is geen beroep van een nationale rechterlijke instantie ingesteld bij het CCJ. De verwijzingsprocedure brengt een nauwe samenwerking tot stand tussen de nationale rechterlijke instanties van de Caricom-lidstaten enerzijds en het CCJ anderzijds bij de verdere ontwikkeling van het Caricom-recht. Derhalve, ingeval een nationale rechterlijke instantie een interpretatievraagstuk verwijst naar het CCJ, zal die nationale rechterlijke instantie de nationale procedure aanhouden/verdagen/opschorten in afwachting van een antwoord van het CCJ op de verwezen rechtsvraag.
4. De uitspraak van het CCJ wordt een ‘ruling’⁵ ofwel oordeel genoemd en is een uitspraak die specifiek beperkt is tot de [rechts]vraag die door een nationale rechterlijke instantie naar het CCJ is verwezen. Zodra het CCJ

4. Artikel 3 van de wet inzake het Caribisch Hof van Justitie van Jamaica sluit uit dat artikel XIV van de Overeenkomst in Jamaica rechtskracht heeft. Artikel 7 bepaalt echter dat een rechterlijke instantie kan verzoeken dat een daartoe aangewezen autoriteit een dergelijke kwestie voorlegt aan het CCJ voor advies (zie bijlage IV). Zie ook *Independent Jamaica Council for Human Rights* (1998) Ltd vs. Marshall-Burnett & Anor (Jamaica) [2005] UKPC 3.

5. Regel 10A.2(12) van het OJR

INLEIDING (vervolg)

zijn uitspraak heeft gedaan, wordt de procedure hervat door de verwijzende rechterlijke instantie. Deze past dan het oordeel toe op de feiten van het geschil dat bij hem aanhangig is en wijst vonnis in het desbetreffende geschil.

5. De verwijzingsbepaling voldoet aan twee doelstellingen. Ten eerste zorgt zij ervoor dat nationale rechterlijke instanties zich, indien van toepassing, altijd laten leiden door het RTC en ten tweede dat er sprake is van eenheid in het Caricom-recht inzake de interpretatie en toepassing hiervan. Artikel 221 van het RTC bepaalt dat uitspraken van het CCJ bindende jurisprudentie vormen voor partijen in procedures aanhangig gemaakt bij het Hof. Aangezien uitspraken ook 'rulings' ofwel oordelen omvatten, creëren deze laatste ook bindende jurisprudentie.
6. Om de doeltreffendheid van de verwijzingsprocedure te waarborgen, worden in deze Handleiding de hoofdlijnen toegelicht en wordt aan nationale rechterlijke instanties praktische informatie verstrekt over het instellen en opstellen van een verwijzing op grond van artikel 214 van het RTC. De Handleiding vormt ook een verklarende leidraad inzake de relevante bepalingen van het Caribisch Hof van Justitie (Oorspronkelijke Jurisdictie) Reglement 2021 (OJR). In het bijzonder wordt Regel 10A.2 toegelicht, die voorziet in de vorm en inhoud van een verwijzing.
7. **Deze Handleiding is onderverdeeld in twee afdelingen:**
 - (a) Afdeling I geeft een beknopt overzicht van de hoofdlijnen van de verwijzingsprocedure.

INLEIDING (vervolg)

- (b) Afdeling II bevat stapsgewijze instructies voor nationale rechterlijke instanties met betrekking tot het initiëren van verwijzingsprocedures aanhangig te maken bij het CCJ.
8. De Handleiding bevat ook vijf bijlagen:
- (a) **Bijlage I** bevat een voorbeeldformulier voor een verwijzingsverzoek.
 - (b) **Bijlage II** geeft een voorbeeld van de wijze waarop een verwijzingsverzoek door een verwijzende rechterlijke instantie moet worden ingesteld.
 - (c) **In Bijlage III** worden de rechtsgronden gespecificeerd voor de verwijzingsprocedure in de nationale wetgeving van de verdragspartijen bij het RTC en bij de CCJ-Overeenkomst.
 - (d) **Bijlage IV** bevat een speciale aantekening over het verwijzingsproces in Jamaica.
 - (e) **Bijlage V** legt de kernbegrippen uit die in de Handleiding worden gebruikt en bevat een lijst van afkortingen.
9. Een verwijzing vindt plaats op grond van de bepalingen van artikel 214, dat luidt:
- Indien een kwestie wordt aangebracht bij een nationale rechterlijke instantie van een lidstaat waarvan de oplossing een vraag betreffende de interpretatie of toepassing van dit Verdrag inhoudt, verwijst de betrokken rechterlijke instantie, indien zij een beslissing op dit punt noodzakelijk acht voor het wijzen van haar vonnis, het betreffende vraagstuk ter beslissing naar het Hof alvorens vonnis te wijzen⁶.

6. Artikel XIV van de CCJ-Overeenkomst bepaalt het volgende: "Indien een kwestie wordt aangebracht bij een nationale rechterlijke instantie van een lidstaat waarvan de oplossing een vraag betreffende de interpretatie of toepassing van dit Verdrag inhoudt, verwijst de betrokken rechterlijke instantie, indien zij een beslissing op dit punt noodzakelijk acht voor het wijzen van haar vonnis, het betreffende vraagstuk ter beslissing naar het Hof alvorens vonnis te wijzen."

AFDELING I

Beknopt overzicht van de hoofdlijnen van de verwijzingsprocedure

I. Beslissing tot verwijzing

10. De verwijzingsprocedure wordt ambtshalve of op aandringen van een partij ingesteld door een nationale rechterlijke instantie van een lidstaat van het RTC. Nationale gerechtelijke ambtenaren moeten uiteindelijk bepalen wanneer zij de procedure aanhouden en vraagstukken inzake de interpretatie naar het CCJ verwijzen. Dit betekent dat nationale rechters kunnen beslissen om een zaak te verwijzen a) zelfs als de procederende partijen niet uitdrukkelijk om een verwijzing vragen en b) in elk stadium van de nationale procedure. Bij het besluit om een zaak al dan niet naar het CCJ te verwijzen, kunnen de nationale rechters de procederende partijen raadplegen. De uiteindelijke beslissing ligt echter bij de rechter.

II. Onderwerp van de verwijzing

11. Verwijzingen zullen hoogstwaarschijnlijk voortkomen uit situaties waarin de nationale rechterlijke instantie⁷:
 - (a) geconfronteerd wordt met een kwestie betreffende de interpretatie of toepassing van een bepaling van het RTC; of
 - (b) twijfels heeft over de geldigheid, strekking of werking van een besluit dat in het kader van het RTC door een CARICOM-orgaan of -instantie is genomen.

⁷Afdeling II van deze Handleiding bevat aanvullende informatie om nationale rechters te begeleiden in hun beslissing om een verwijzing te initiëren.

AFDELING I (vervolg)

III. Vorm van de verwijzing

12. Om te bepalen in welke vorm de nationale procedures worden aangehouden/verdaagd/opgeschort met het oog op een verwijzing naar het CCJ, kunnen de nationale rechterlijke instanties verwijzen naar hun respectieve nationale procedures.⁸

IV. Inhoud van de verwijzing⁹

13. Ingevolge Regel 10A.2(3) van het OJR moet de verwijzing:

- (a) de vraag/vragen die het CCJ moet beantwoorden, vermelden;
- (b) de relevantie van de gestelde vraag voor de kwesties in de procedure aanhangig bij de nationale rechter, uitleggen;
- (c) de partijen in die procedure identificeren en voor elk van hen domicilie opgeven; en
- (d) een uiteenzetting geven van de feitelijke en juridische achtergrond die voldoende is t.b.v. een volledig begrip van wat hierboven onder (a) en (b) wordt vermeld.

V. Voortdurende communicatie tussen de verwijzende rechterlijke instantie en het CCJ

14. Nadat een verwijzing is ingesteld, vereist de geest van samenwerking die de relatie tussen de verwijzende instantie en het CCJ beheerst, dat het CCJ onverwijld op de hoogte wordt gebracht van elke procedurele stap

8. Oftevel, of de beslissing om te verwijzen al dan niet wordt genomen in de vorm van een beschikking, tussenvonnissen, enz.

9. Een meer gedetailleerde beschrijving van de inhoud is opgenomen in Afdeling II van de Handleiding.

AFDELING I (vervolg)

die van invloed kan zijn op de verwijzing, waaronder bijvoorbeeld:

- (a) de toelating van nieuwe partijen tot de nationale procedure;
- (b) elke beëindiging of intrekking van de nationale procedure; en
- (c) elke minnelijke schikking of enig ander voorval dat leidt tot de beëindiging van de nationale procedure of die de vorm van deze procedure anderszins beïnvloedt.

15. Een tijdige en accurate uitwisseling van informatie tussen de verwijzende rechterlijke instantie en het CCJ is essentieel voor een goede en effectieve afhandeling van de verwijzingsprocedure aanhangig gemaakt bij het CCJ. Het CCJ communiceert via zijn Griffie met de verwijzende rechterlijke instantie gedurende de hele verwijzingsprocedure. De Griffie van het CCJ kan namens het CCJ alle aanvullende informatie of verduidelijking vragen die nodig is om tot een oordeel te kunnen komen.

VI: Voeging van verwijzingen

16. Ingeval dezelfde vraag/vragen betreffende het Caricom-recht aan de orde is (zijn) gesteld in meer dan één zaak die bij de verwijzende rechterlijke instantie aanhangig is, kan de betreffende rechterlijke instantie één verwijzing naar het CCJ instellen, of tegelijkertijd afzonderlijke verwijzingen doen. Indien de rechterlijke instantie beslist om één enkele verwijzing te doen, kan het de onderdelen 1-3 van het voorbeeldverwijzingsformulier¹⁰ voor elke zaak achtereenvolgens invullen alvorens onderdeel 4 in te vullen.

10. Zie Bijlage I

AFDELING I (vervolg)

17. Eveneens wanneer dezelfde of soortgelijke vraag/vragen door meerdere nationale rechterlijke instanties is/zijn voorgelegd, met inbegrip van verwijzingen afkomstig van meer dan één verdragspartij, kan het CCJ deze verwijzingen voegen indien het zulks raadzaam acht.¹¹

VII. Kosten van verwijzingsprocedures

18. Er zijn geen kosten verbonden aan verwijzingsprocedures aanhangig gemaakt bij het CCJ.

11. Zie Regel 8.2

AFDELING II

Stapsgewijze instructies voor het proces en de inhoud van verwijzingsprocedures aanhangig gemaakt bij het Caribisch Hof van Justitie

I. Instelling van het verwijzingsproces

19. Zodra een nationale rechterlijke instantie een besluit heeft genomen om één of meer vragen naar het CCJ te verwijzen, wordt de nationale procedure aangehouden/verdaagd/opgeschort¹² en volgt de verwijzende rechterlijke instantie de hier en in bijlage I beschreven stappen om het oordeel ('ruling') inzake de verwijzing te verkrijgen.

II. Inhoud van de verwijzing

20. De verwijzing moet:

- (a) duidelijk de verwijzende rechterlijke instantie en, indien van toepassing, de kamer, afdeling of formatie van de verwijzende rechterlijke instantie aangeven;
- (b) de contactgegevens van de verwijzende rechterlijke instantie bevatten;
- (c) aangeven aan wie alle communicatie van het CCJ gericht moet worden en de contactgegevens van de betreffende persoon verstrekken;
- (d) de partijen in de nationale procedure¹³ en hun eventuele wettelijke vertegenwoordigers identificeren; en

12. Desalniettemin blijft de verwijzende rechterlijke instantie bevoegd inzake de procedure die bij haar aanhangig is en kan zij dus alle procedurele maatregelen treffen die ingevolge het nationaal recht beschikbaar zijn, in het bijzonder beschermende maatregelen om de belangen van de partijen in de nationale procedure of andere personen die bij het geschil in de nationale procedure betrokken zijn, te beschermen.

13. Aantekening paragraaf 24

AFDELING II (vervolg)

- (e) een domicilie opgeven voor elk van de partijen bij de nationale procedure. Als een partij tijdens de procedure voor het CCJ verandert van wettelijke vertegenwoordiger, moet die partij het CCJ daarvan onverwijld in kennis stellen.
21. Wanneer een verwijzing is gedaan, is de inhoud van de verwijzing een zaak waartoe het grote publiek toegang kan hebben. Derhalve, indien enige informatie met betrekking tot de persoonsgegevens van de partijen of van degenen die bij het geschil betrokken zijn, gevoelig wordt geacht, kan de verwijzende rechterlijke instantie passende maatregelen treffen om dergelijke informatie te beschermen en het CCJ verzoeken om de betreffende informatie weg te laten uit de kopieën die ingevolge Regel 10A.2(5) worden betekend, alsook uit elke officiële publicatie¹⁴. Het Hof kan daarom voor dergelijke doeleinden een versie van het verzoek gebruiken waarvan de informatie niet tot individuele personen herleidbaar is.
22. In overeenstemming met Regel 10A.2(3)(a), (b) en (d) van het OJR moet de verwijzing eveneens de volgende informatie bevatten:
- (a) **Feitelijke achtergrond van de zaak** - een korte beschrijving van het onderwerp van het geschil, een uiteenzetting van de feiten die essentieel zijn voor een volledig begrip van de verwezen vraag en de relevantie daarvan voor het geschil dat bij hem aanhangig is.¹⁵ Ingeval sommige feiten nog steeds worden

14. Zie Regel 8.1(1)(z)

15. Het is niet nodig een uiteenzetting te geven van het bewijsmateriaal dat heeft geleid tot de vaststelling van de feiten zoals beschreven

AFDELING II (vervolg)

betwist, kan de verwijzende rechterlijke instantie een samenvatting geven van de respectieve standpunten van de partijen met betrekking tot die feiten.

- (b) **Juridische achtergrond van de zaak** - een korte beschrijving van de juridische achtergrond van het geschil dat aanhangig is bij de verwijzende rechterlijke instantie en een indicatie waarom het de specifieke interpretatie vereist van het Caricom-recht. Dit moet een korte aanduiding bevatten van de bepalingen van nationaal recht die relevant zijn voor de vraag die wordt verwezen, evenals alle bepalingen van het Caricom-recht die relevant worden geacht.
- (c) **Verwezen vraag/vragen** - een verwijzing moet duidelijk de vraag/vragen vermelden waarop een antwoord van het CCJ wordt gevraagd. Er is geen limiet aan het aantal vragen dat kan worden gesteld, op voorwaarde dat a) deze relevant zijn voor de beslechting van het geschil dat voor de verwijzende rechterlijke instantie hangende is en b) ze betrekking hebben op de interpretatie of toepassing van het RTC, of de interpretatie, toepassing of geldigheid van een beslissing genomen door een CARICOM-orgaan of -instantie.

NB: De gestelde vraag/vragen moet(en) worden geformuleerd als (een) abstracte vraag/vragen over de interpretatie of toepassing van het RTC of de geldigheid van een besluit van een CARICOM-orgaan of -instantie. Idealiter is/zijn de gestelde vraag/vragen onmiskenbaar en op zichzelf staand, zodat deze op zichzelf begrijpelijk is/zijn.

AFDELING II (vervolg)

- (d) **Handtekening** - de verwijzing moet voorzien zijn van een datum en de handtekening van de griffier van de verwijzende rechterlijke instantie of van een persoon die ingevolge de nationale wetgeving bevoegd is om de verwijzing te ondertekenen (Regel 10A.2(2)).
 - (e) **Begeleidende documenten** - de verwijzing moet vergezeld gaan van de documenten die relevant zijn voor de vraag die wordt verwezen. In het bijzonder moet de verwijzing al het relevante materiaal uit het dossier van de zaak in de nationale procedure bevatten, tenzij het CCJ om het volledige dossier verzoekt.^{16 17}
 - (f) **Aanvullende informatie** - het CCJ kan de verwijzende rechterlijke instantie om aanvullende informatie vragen en de verwijzende rechterlijke instantie, instructies geven over het verloop van de procedure.
23. Een verwijzing moet in eenvoudige, duidelijke en nauwkeurige bewoordingen zijn opgesteld. De begeleidende documenten buiten beschouwing latende, mag een verwijzing over het algemeen niet meer dan 10 tot 12 getypte pagina's bevatten, opgemaakt in overeenstemming met het OJR. Elke pagina en elke alinea moeten genummerd zijn. Bij het opstellen van een verwijzing moet de verwijzende rechterlijke instantie in gedachten houden dat de verwijzing als basis dient voor de procedure voor het CCJ, en betekend zal worden aan de in Regel 10A.2(5) van het OJR genoemde personen die gerechtigd zijn om bij het CCJ opmerkingen in te dienen over de verwezen vraag/vragen.

16. Regel 10A.2(4)

17. Behoudens aanwijzingen van de verwijzende rechterlijke instantie dat een deel van het dossier niet aan de in Regel 10A.2, lid 5, genoemde personen mag worden verstrekt

AFDELING II (vervolg)

24. De verwijzing moet elektronisch worden ingediend via het e-filing platform van het CCJ.

III. Procedure na indiening van de verwijzing¹⁸

25. Wanneer een verwijzing is ingediend, wordt een afschrift ervan betekend aan alle lidstaten, de Secretaris-Generaal van de Caricom en de partijen in de procedure aanhangig bij de nationale rechterlijke instantie.¹⁹
26. Indien de Gemeenschap of een lidstaat na een afschrift van de verwijzing te hebben ontvangen, wenst te worden gehoord over de verwezen vraag/vragen, deelt zij dit mede binnen zes weken na deze betekening, tenzij het CCJ anders beslist²⁰. Na een dergelijke kennisgeving inzake de wens gehoord te worden, geeft het CCJ de gelegenheid om mondeling, schriftelijk, of zowel mondeling als schriftelijk, opmerkingen te maken/in te dienen.²¹
27. Het CCJ zal dan aanwijzingen geven voor het verdere verloop van de zaak.²²
28. Op basis van de informatie als vastgelegd in de verwijzing en de ingediende stukken zal het CCJ eerst bepalen of het op grond van artikel 214 van het RTC bevoegd is om de verwijzing in behandeling te nemen. Wanneer het CCJ vaststelt dat:

18. De procedure voor de behandeling van de verwijzing door het CCJ is vastgelegd in Regel 10A.2(4) - (12) van het OJR 2021.

Regel 10A.2(4).

19. Regel 10A.2(4)

20. Regel 10A.2(6)

21. Regel 10A.2(7)

22. Regel 10A.2(9)

AFDELING II (vervolg)

- (a) het wel bevoegd is om de verwijzing in behandeling te nemen, zal het de verwezen vraag/vragen beantwoorden en een oordeel uitspreken.
- (b) Als het CCJ niet bevoegd is om de verwijzing in behandeling te nemen, stelt het de nationale rechterlijke instantie en degenen die overeenkomstig Regel 10A.2(5) zijn betekend, schriftelijk in kennis van deze beslissing met een korte uiteenzetting van de gronden waarop deze beslissing berust.

IV. Afronding van het verwijzingsproces

29. Nadat het CCJ het antwoord/de antwoorden op de vraag/vragen heeft bepaald, legt het zijn oordeel schriftelijk vast. De Griffier stuurt het oordeel op naar de persoon die de verwijzing heeft ondertekend, de partijen in de procedure voor de nationale rechterlijke instantie en alle instanties die bij het CCJ commentaar over de verwijzing hebben ingediend. Het oordeel inzake de verwijzing wordt vervolgens door het Hof gepubliceerd en is voor eenieder toegankelijk.²³

V. Epiloog op het verwijzingsproces

30. De verwijzende rechterlijke instantie past het oordeel toe op de feiten van het geschil dat bij hem aanhangig is en wijst vonnis in het betreffende geschil. Na het uitspreken van het vonnis zendt de verwijzende rechterlijke instantie een afschrift van het vonnis aan de Griffier van het CCJ.

²³. Regel 10A.2(4)

BIJLAGE I

VOORBEELDVERWIJZINGSFORMULIER

Een verwijzing naar het Caribisch Hof van Justitie Oorspronkelijke Jurisdictie

Aan: Het Caribisch Hof van Justitie (CCJ)

Van: _____

[Hierboven moeten de naam en het adres van de verwijzende rechterlijke instantie worden vermeld, in voorkomend geval met inbegrip van de kamer, de afdeling of de formatie van de verwijzende rechterlijke instantie].

[De verwijzende rechterlijke instantie moet hierboven de naam, contactgegevens en functie vermelden van de persoon aan wie alle mededelingen van het CCJ moeten worden toegezonden].

ONDERDEEL 1: Partijen in de procedure aanhangig bij de verwijzende rechterlijke instantie

Eiser(s): _____

[De naam en het adres van de eiser(s) moeten hierboven worden ingevuld. Dit adres zal worden gebruikt voor de betekening aan de eiser(s)].

Vertegenwoordigd door: _____

[[De naam en het adres van de wettelijke vertegenwoordiger(s) van de eiser(s) moeten hierboven worden ingevuld].

Gedaagde(n): _____

[Indien geen lidstaat, moeten de naam en het adres van de gedaagde(n) hierboven worden vermeld. Het adres zal worden gebruikt voor betekening aan de gedaagde(n)].

BIJLAGE I - Voorbeeldverwijzingsformulier (vervolg)

Vertegenwoordigd door: _____

[De naam en het adres van de wettelijke vertegenwoordiger(s) van de gedaagde(n) moeten hierboven worden ingevuld].

De [naam van de verwijzende rechterlijke instantie] doet hierbij een verwijzing naar het CCJ ingevolge artikel 214 van het Herzien Verdrag van Chaguaramas. Dienovereenkomstig wacht [naam van de verwijzende rechterlijke instantie] na opschorting van de bij hem aanhangige procedure in [de naam van de zaak moet hier worden ingevoegd] op een uitspraak van het CCJ over de hierin vervatte vragen.

ONDERDEEL 2: Feitelijke achtergrond

ONDERDEEL 3: Juridische achtergrond

ONDERDEEL 4: Verwezen rechtsvraag/rechtsvragen

d.d. heden, 20...

Getekend _____

[De naam van de persoon die gemachtigd is om de verwijzing te ondertekenen en de contactgegevens van die persoon moeten hierboven worden ingevuld].

De verwijzing moet elektronisch naar de Griffier van het CCJ worden opgestuurd.
Het e-mailadres van de Griffie is efile@ccj.org.

BIJLAGE II

VOORBEELDVERWIJZINGSFORMULIER²⁴

Een verwijzing naar het Caribisch Hof van Justitie Oorspronkelijke Jurisdictie

Aan: Het Caribisch Hof van Justitie (CCJ)
Van: Het Hooggerechtshof van Antigua en Barbuda, Civil division
Parliament Drive, St John's, Antigua and Barbuda
Contactpersoon bij het CCJ: mevrouw Sheryl Reifer
Griffier, Civil Division
Tel. 264 462 0649
E-mail: sreifer@gmail.com

AFDELING 1: Partijen in de procedure aanhangig bij de verwijzende rechterlijke instantie:

Eiser: ABE WASHINGTON
123 Penn Street
Barb Avenue
Antigua and Barbuda

Vertegenwoordigd door: dhr. John Smith
12 Smith Street
Square Circle
Antigua and Barbuda

24. Dit voorbeeld is gebaseerd op de zaak *Lennox Linton vs. The Attorney General of Antigua and Barbuda*, Claim No. ANUHCV2007/0354, met enkele aanpassingen om te simuleren wat er zou gebeuren als er in die zaak een verwijzing zou worden gemaakt.

BIJLAGE II - Voorbeeldverwijzingsformulier (vervolg)

Gedaagde: De ATTORNEY GENERAL VAN ANTIGUA EN BARBUDA
118 Parliament Drive
St. John's
Antigua and Barbuda

Vertegenwoordigd door: Mw. Karen DeFreitas-Rait, plaatsvervangend Solicitor-General
118 Parliament Drive
St. John's
Antigua and Barbuda

Het **Hooggerechtshof van Antigua en Barbuda** verwijst de zaak hierbij naar het CCJ ingevolge artikel 214 van het Herziene Verdrag van Chaguaramas. Dienovereenkomstig wacht het **Hooggerechtshof van Antigua en Barbuda**, na de bij hem aanhangige procedure in de zaak *Abe Washington vs de Attorney General van Antigua en Barbuda* te hebben opgeschort, een uitspraak af van het CCJ over de hierin opgenomen vragen.

ONDERDEEL 2: Feitelijke Achtergrond

Hieronder volgt een samenvatting van de feiten die door de respectieve partijen worden aangevoerd.

Claim

- [1] Eiser is een CARICOM-onderdaan die in het bezit is van een Caribbean Community Skilled Certificate dat aan hem is afgegeven door de regering van het Gemeenbest Dominica, dat hem certificeert als mediawerker en zijn kwalificaties vermeldt als "Leadership and Management experience in print and broadcast".
- [2] De eiser kwam naar Antigua en Barbuda om werk te zoeken op basis van het gewettigd vertrouwen dat hij had op basis van de

BIJLAGE II - Voorbeeldverwijzingsformulier (vervolg)

verklaringen zijdens overheidsfunctionarissen. Deze verklaringen hielden in dat gekwalificeerde CARICOM-onderdanen het recht zouden hebben om in Antigua en Barbuda te komen werken.

- [3] De eiser legde het certificaat voor aan de toenmalige Chief Immigration Officer en kreeg toestemming om zes maanden in Antigua te blijven. Echter, voordat die tijd verstreken was, werd deze toestemming volgens de eiser onrechtmatig ingetrokken en werd hij op een vlucht terug naar het Gemenebest Dominica gezet.
- [4] Dit was in strijd met de rechten toegekend aan hem als vakkundige CARICOM-onderdaan op grond van het RTC. Dit gedrag was ook in strijd met de CARICOM Skilled Nationals Act Cap No.3 van 1997 Laws of Antigua and Barbuda en de Immigration and Passport Act Cap 208 Laws of Antigua en Barbuda (IP Act).

Verweer

- [5] Eventuele algemene verklaringen van overheidsfunctionarissen hebben geen gewettigd vertrouwen gewekt en kunnen dat ook niet. Het RTC maakt geen deel uit van het nationaal recht van Antigua en Barbuda en kan daarom geen aanleiding geven tot dergelijke rechten of verwachtingen.
- [6] De eiser had niet het recht om in Antigua en Barbuda te blijven. De eiser kreeg toestemming om tot augustus 2007 te verblijven, maar deze toestemming werd rechtmatig ingetrokken.
- [7] De immigratie-authoriteiten waren niet bevoegd om de eiser toestemming te geven om zes maanden in Antigua en Barbuda te verblijven, aangezien het Caribbean Community Skilled Certificate van de eiser hem niet het recht gaf om daar voor langere tijd te verblijven.
- [8] De eiser voldeed niet aan de kwalificatievereisten van artikel 8, lid 1, van de Caribbean Community Skilled Nationals Act, zodat hij niet in aanmerking kwam voor een Certificaat van Antigua en Barbuda, dat hem het recht zou hebben gegeven op een verblijf voor onbepaalde tijd. Zonder dat certificaat had de eiser geen recht om in Antigua en Barbuda te verblijven.
- [9] Op grond daarvan werd de toestemming van de eiser ingetrokken. Zodra zijn toestemming rechtmatig was ingetrokken, waren de autoriteiten gerechtigd hem te verzoeken Antigua te verlaten.

BIJLAGE II - Voorbeeldverwijzingsformulier (vervolg)

[10] De gedaagde heeft de eiser niet gedwongen Antigua en Barbuda te verlaten.

[11] De eiser is nooit gearresteerd of gedwongen Antigua te verlaten.

ONDERDEEL 3: Juridische achtergrond

[12] De eiser heeft een gerechtelijke herzieningsprocedure tegen de gedaagde aangespannen en vordert schadevergoeding en verklaringen. Hij vordert ook dat het besluit om zijn verblijfsvergunning voor Antigua in te trekken, nietig wordt verklaard omdat het onwettig, irrationeel en onbevoegd was. Ook vordert hij een verklaring dat hij is uitgewezen uit Antigua en dat zijn uitwijzing onrechtmatig was.

[13] De eiser beklagt zich dat dit in strijd was met zijn grondwettelijk recht en met de bepalingen van de Caribbean Community Skilled Nationals Act No.3 van 1997, de Caribbean Community Act No.9 van 2004 en de IP Act. Voorts stelt hij dat zijn uitzetting duidelijke in strijd is met zijn gewettigd vertrouwen dat hij in Antigua mocht verblijven. Daarnaast vordert hij schadevergoeding op grond van het feit dat hij ten onrechte is uitgezet.

[14] De relevante bepalingen van de nationale wetgeving zijn als volgt:

- (a) **De Caribbean Community Skilled Nationals Act No. 3 of 1997** [Wet nr. 3 van 1997 inzake vakkundige onderdanen van de Caribische Gemeenschap]
Artikelen 4, 5, 7, 8, 10, 12, 14 en 16;
- (b) **De Caribbean Community Act No. 9 of 2004** [Wet nr. 9 van 2004 tot Oprichting van de Caribische Gemeenschap]
Artikelen 1, 3 en 5
- (c) **De Immigration and Passport Act Cap 208** [Wet op Immigratie en Paspoorten Cap 208]
Artikelen 14 en 21-23;

[15] De bepalingen van de Caricom-wetgeving die als relevant zijn aangemerkt, zijn vervat in de artikelen 45 en 46.

BIJLAGE II - Voorbeeldverwijzingsformulier (vervolg)

ONDERDEEL 4: Verwezen rechtsvraag/rechtsvragen

- [16] Gelet op bovenstaande achtergrondinformatie verzoekt het Hooggerechtshof het CCJ om opheldering over de juiste interpretatie van het CARICOM-recht met betrekking tot de volgende kwesties, die alle relevant zijn voor de beslechting van het bij hem aanhangige geschil in de zaak *Washington vs. Attorney General of Antigua and Barbuda*:
- (i) Creëert artikel 46 van het Herzien Verdrag van Chaguaramas een gewettigd vertrouwen dat de in lid 1 van dat artikel genoemde categorieën van personen toestemming zullen krijgen om elke lidstaat binnen te komen teneinde werk te zoeken?
 - (ii) Indien artikel 46 bij de in artikel 46, lid 1 genoemde categorieën van personen een gewettigd vertrouwen kan doen ontstaan, is een dergelijk gewettigd vertrouwen dan afhankelijk van de inwerkingtreding van een wettelijke regeling waarbij het RTC in de eigen wetgeving van een Lidstaat wordt omgezet?
 - (iii) Moet een persoon die door een lidstaat is gecertificeerd als een vakkundige onderdaan van de Gemeenschap als zodanig worden erkend en behandeld door andere lidstaten;
 - (iv) Garanderen de bepalingen van de artikelen 45 en 46 dat de toestemming verleend aan de in artikel 46 lid 1, genoemde categorieën van personen niet door de lidstaat wordt ingetrokken.

d.d. heden 20...

Ondertekend _____

[De naam van de persoon die bevoegd is om de verwijzing te ondertekenen en de contactgegevens van die persoon moeten hierboven worden ingevuld].

De verwijzing moet elektronisch naar de Griffier van het CCJ worden opgestuurd.

Het e-mailadres van de Griffie is efile@ccj.org.

BIJLAGE III

DE RECHTSGRONDSLAGEN INZAKE DE VERWIJZINGSPROCEDURE

De rechtsgrondslagen inzake de verwijzingsprocedure zijn uiteengezet in artikel 214 RTC en artikel IX van de *Agreement Establishing the Caribbean Court of Justice* [Overeenkomst tot oprichting van het Caribisch Hof van Justitie]. Deze bepalingen worden hieronder weergegeven.

1. 1. Artikel 214 van het *Revised Treaty van Chaguaramas* [Herziene Verdrag van Chaguaramas]

Artikel 214 RTC getiteld “Verwijzing naar het Hof” bepaalt het volgende:

“Indien bij een nationale rechterlijke instantie van een lidstaat een zaak aanhangig wordt gemaakt waarvan de oplossing een rechtsvraag betreffende de interpretatie of toepassing van dit Verdrag inhoudt, legt de betrokken rechterlijke instantie, indien zij een beslissing op dit punt noodzakelijk acht voor het wijzen van haar vonnis, de vraag ter beslissing aan het Hof voor alvorens vonnis te wijzen”.

Het RTC is omgezet in de eigen wetgeving van 13 lidstaten van de Caribische Gemeenschap. Deze staten zijn: Antigua en Barbuda, Barbados, Belize, Dominica, Grenada, Guyana, Haïti, Jamaica, St. Kitts en Nevis, Saint Lucia, St. Vincent en Grenadines, Trinidad en Tobago, en Suriname. De relevante nationale wetgeving in dezen is als hieronder aangegeven:

- Caribbean Community Act 2004 (no. 9) (Antigua en Barbuda)
- Caribbean Community Act 2005 (no. 8) (Barbados)
- Caribbean Community Act 2000 (Belize)
- Caribbean Community Act (no. 22) (Dominica)
- Wet van 2006 inzake het Revised Treaty of Chaguaramas (no. 10) (Grenada)

BIJLAGE III (vervolg)

- Caribbean Community Act 2006 (no. 8) (Guyana)
- Decreet tot ratificatie van het Revised Treaty of Chaguaramas 2007 (Haïti)
- Caribbean Community Act 2004 (no. 15) (Jamaica)
- Caribbean Community Act 2005 (no. 27) (St. Kitts en Nevis)
- Caribbean Community Act (no. 12) (Saint Lucia)
- Caribbean Community Act 2005 (no. 5) (St. Vincent en de Grenadines)
- Wet van 10 maart 2003 houdende goedkeuring van het “ Revised Treaty of Chaguaramas establishing the Caribbean Community including the Caricom Single Market and Economy” [Herziene Verdrag van Chaguaramas tot oprichting van de Caribische Gemeenschap, met inbegrip van de CARICOM Interne Markt en Economie” (no. 24) (Suriname)
- Caribbean Community Act 2005 (no. 3) (Trinidad en Tobago)

2. Artikel XIV van de Overeenkomst tot oprichting van het Caribisch Hof van Justitie

Artikel XIV getiteld “Verwijzing naar het Hof” bepaalt het volgende:

“Indien bij een nationale rechterlijke instantie van een verdragspartij een zaak aanhangig wordt gemaakt waarvan de oplossing een vraag betreffende de interpretatie of toepassing van het Verdrag inhoudt, legt de betrokken rechterlijke instantie, indien zij een beslissing op dit punt noodzakelijk acht voor het wijzen van haar vonnis, deze vraag ter beslissing aan het Hof voor alvorens vonnis te wijzen”.

BIJLAGE III (vervolg)

De Overeenkomst tot oprichting van het Hof is omgezet in de eigen wetgeving van 12 lidstaten van de Caribische Gemeenschap. De relevante nationale wetgevingsbesluiten staan hieronder vermeld:

- **Caribbean Court of Justice Act no. 10 van 2004 (Antigua en Barbuda)**

Artikelen 3 en 4 bepalen het volgende:

3. Het volgende heeft rechtskracht in Antigua en Barbuda:

- (a) De Overeenkomst (met uitzondering van de bepalingen van de Overeenkomst met betrekking tot de rechtsbevoegdheid tot kennisgeving in hoger beroep van het Hof zoals bepaald in Deel III van de Overeenkomst) en het relevante Reglement van het Hof dat in het kader daarvan is opgesteld; en
- (b) de tweede, derde en vierde bijlage.

4. Het Hof heeft oorspronkelijke jurisdictie, verleend ingevolge deel II van de overeenkomst.

- **Caribbean Court of Justice Act Cap 117 van 2007 (Barbados)**

Artikelen 3 en 4 bepalen het volgende:

3. De Overeenkomst heeft rechtskracht.

4. (1) Het Hof heeft

- (a) oorspronkelijke jurisdictie waarin deze Wet voorziet, zoals toegekend overeenkomstig de bepalingen van Deel II van de Overeenkomst;
- (b) rechtsbevoegdheid tot kennisgeving in hoger beroep als voorzien in deze Wet en die het Hof is toegekend overeenkomstig de bepalingen van Deel III van de Overeenkomst; en

BIJLAGE III (vervolg)

(c) rechtsmacht ten aanzien van elke zaak betreffende het ontslag uit het ambt van een rechter van het Hooggerechtshof, nadat de gouverneur-generaal de zaak naar het Hof heeft verwezen.

(2) De beslissingen van het Hof zijn definitief/onherroepelijk.

- **Caribbean Court of Justice Act No. 5 of 2010 (Belize)**

Artikelen 3 en 4 bepalen het volgende:

3. De Overeenkomst en de Protocollen hebben rechtskracht in Belize.

4. (1) Het Hof heeft,

(a) oorspronkelijke jurisdictie waarin deze Wet voorziet, zoals toegekend overeenkomstig de bepalingen van Deel II van de Overeenkomst; en

(b) Rechtsbevoegdheid tot kennisgeving in hoger beroep als voorzien in deze Wet en die het Hof is toegekend overeenkomstig de bepalingen van Deel III van de Overeenkomst.

(2) De beslissingen van het Hof zijn definitief/onherroepelijk.

- **Caribbean Court of Justice (Original Jurisdiction) Act No. 23 van 2005 (Dominica)**

Artikelen 3 en 5 bepalen het volgende:

3. De in dit deel gespecificeerde rechtsinstrumenten (waarvan de tekst is opgenomen in de eerste bijlage en de tweede bijlage) hebben rechtskracht in het Gemenebest Dominica, dat wil zeggen-

(a) De Overeenkomst, met uitzondering van de rechtsbevoegdheid tot kennisgeving van het Hof in hoger beroep, als voorzien in deel III van de Overeenkomst;

BIJLAGE III (vervolg)

(b) Het Protocol bij de Overeenkomst;

(c) Het Protocol betreffende het recht van verschoning en de onschendbaarheid van het Caribisch Hof van Justitie en de Regional Judicial and Services Commission [Regionale Commissie voor Juridische Aangelegenheden en Dienstverlening];

5. Het Hof heeft -

(a) oorspronkelijke jurisdictie overeenkomstig de bepalingen van deel II van de Overeenkomst.

- **Caribbean Court of Justice Act No. 3 van 2005 (Grenada)**

Artikelen 3 en 4 bepalen het volgende:

3. De bepalingen van de Overeenkomst met betrekking tot de oorspronkelijke jurisdictie van het Hof hebben rechtskracht.

4. (1) Het Hof heeft oorspronkelijke jurisdictie waarin deze Wet voorziet en die aan het Hof is toegekend overeenkomstig Deel II van de Overeenkomst.

(2) De uitspraken van het Hof zijn definitief en vormen bindende jurisprudentie voor partijen in procedures aanhangig gemaakt bij het Hof.

- **Caribbean Court of Justice Act No. 16 van 2004 (Guyana)**

Artikelen 3 en 4 bepalen het volgende:

3. De Overeenkomst en de Regels van het Hof die daaronder vallen, hebben rechtskracht.

BIJLAGE III (vervolg)

4. (1) Het Hof heeft -
 - (a) oorspronkelijke jurisdictie waarin deze Wet voorziet en die het Hof is toegekend overeenkomstig deel II van de Overeenkomst; en
 - (b) rechtsbevoegdheid tot kennisgeving in hoger beroep waarin deze wet voorziet, zoals toegekend overeenkomstig de bepalingen van deel III van de Overeenkomst.
 - (2) De beslissingen van het Hof zijn definitief, behoudens de artikelen 9, lid 5, 11, lid 5, en 12.
 - (3) Niets in deze Wet verleent het Hof de bevoegdheid kennis te nemen van beslissingen van het Hof van Appèl die ten tijde van inwerkingtreding van deze Wet bij enige wet onherroepelijk zijn verklaard.
- **Caribbean Court of Justice Act no. 17 van 2005 (Jamaica)**
Artikel 7 bepaalt het volgende:
 7. (1) Ingeval bij een gerechtelijke instantie een geschil aanhangig is gemaakt waarvan de oplossing een vraag betreffende de interpretatie of toepassing van het Verdrag inhoudt, kan de betreffende gerechtelijke instantie, alvorens haar vonnis te wijzen, de daartoe aangewezen autoriteit schriftelijk verzoeken de vraag voor advies naar het Hof te verwijzen.
 - (2) In dit artikel
betekent “daartoe aangewezen autoriteit”: de overheidsfunctionaris of -autoriteit die door de minister verantwoordelijk voor justitie is aangewezen voor het doen van verwijzingen krachtens dit artikel.

BIJLAGE III (vervolg)

- **Caribbean Court of Justice (Original Jurisdiction) Act No. 7 van 2004 (St. Kitts en Nevis)**

3. (1) De in dit lid gespecificeerde rechtsinstrumenten (waarvan de tekst is opgenomen in respectievelijk de Eerst Bijlage, Tweede Bijlage, Derde Bijlage en Vierde Bijlage) hebben rechtskracht in St. Kitts and Nevis, dat wil zeggen:
 - (a) de Overeenkomst, met uitzondering van de bepalingen betreffende de rechtsbevoegdheid tot kennisgeving van het Hof in hoger beroep als voorzien in deel III van de Overeenkomst;
 - (b) het Protocol bij de Overeenkomst;
 - (c) het Protocol betreffende het recht op verschoning en de onschendbaarheid van het Caribisch Hof van Justitie en de Regional Judicial and Services Commission; en
 - (d) de Agreement establishing the Caribbean Court of Justice Trustfund [Overeenkomst tot oprichting van het Trustfonds van het Caribische Hof van Justitie].
- (2) Ingeval een wijziging van een in lid 1) bedoeld rechtsinstrument van kracht wordt overeenkomstig de bepalingen daarvan, wijzigt de minister bij besluit de desbetreffende Bijlage teneinde de wijziging daarin op te nemen.
4. (1) Het Hof heeft oorspronkelijke jurisdictie als toegekend overeenkomstig de bepalingen van deel II van de Overeenkomst.

- **Caribbean Court of Justice (Agreement) Act no. 34 van 2003 (Saint Lucia)**

Artikelen 3 en 4 bepalen het volgende:

3. De Overeenkomst en het op grond daarvan vastgestelde Reglement van het Hof hebben ingevolge deze Wet, rechtskracht in Saint Lucia.

BIJLAGE III (vervolg)

4. (1) Het Hof heeft oorspronkelijke jurisdictie waarin deze Wet voorziet, overeenkomstig de bepalingen van Deel II van de Overeenkomst.
- **Caribbean Court of Justice Act no. 32 van 2004 (St. Vincent en de Grenadines)**
 3. De bepalingen van de Overeenkomst met betrekking tot de oorspronkelijke jurisdictie van het Hof hebben rechtskracht.
 4. (1) Het Hof heeft oorspronkelijke jurisdictie waarin deze Wet voorziet en die aan het Hof is verleend overeenkomstig Deel II van de Overeenkomst.
 - (2) De uitspraken van het Hof zijn definitief en vormen bindende jurisprudentie voor partijen in procedures aangebracht bij het Hof.
- **Caribbean Court of Justice Act no. 8 van 2004 (Trinidad en Tobago)**

Artikelen 3 en 4 bepalen het volgende:

 3. De artikelen van de Overeenkomst, voor zover zij betrekking hebben op de toegang tot het Hof en de daarmee verband houdende procedures en het Reglement van het Hof, hebben rechtskracht in Trinidad en Tobago.
 4. Het Hof oefent de door deze Wet aan het Hof toegekende oorspronkelijke jurisdictie uit in overeenstemming met deel II van de Overeenkomst.
 - (2) Behoudens het bepaalde in artikel 5, lid 3, en artikel 8 zijn de beslissingen van het Hof definitief/onherroepelijk.

BIJLAGE III (vervolg)

(3) Het zegel [/ de stempel] van het Hof draagt het opschrift “The Caribbean Court of Justice” en wordt aangebracht op alle documenten die in voorkomende gevallen vereist zijn.

- **Wet van 10 maart 2003 houdende goedkeuring van de Agreement with regard to the Establishment of the Caribbean Court of Justice Act no. 22 van 2003 (Suriname).**

De artikelen 1 en 2 bepalen het volgende:

Artikel 1

De Overeenkomst betreffende de oprichting van het Caribisch Hof van Justitie wordt goedgekeurd.

Artikel 2

- (1) Deze wet wordt afgekondigd in het Staatsblad van de Republiek Suriname.
- (2) Het treedt in werking op de dag na zijn afkondiging.
- (3) De minister van Justitie en Politie is belast met de uitvoering van deze wet.

BIJLAGE IV SPECIALE AANTEKENING INZAKE HET VERWIJZINGSPROCES IN JAMAICA

Net als andere CARICOM-lidstaten die deelnemen aan de CSME, heeft Jamaica zowel het RTC als de CCJ-Overeenkomst geratificeerd. Het RTC is in de eigen wetgeving van Jamaica omgezet door de Caribbean Community Act (no. 15 van 2004), die het RTC rechtskracht geeft in Jamaica. Die Wet voorzag in verwijzingen naar het CCJ ingeval in een juridische procedure een Jamaicaanse rechterlijke instantie die verwijzing over welke vraag dan ook die betrekking had op (a) de interpretatie of toepassing van het RTC of (b) de geldigheid, strekking of toepassing van onder het RTC gemaakte rechtsbesluiten nodig achtte teneinde vonnis te wijzen.

BIJLAGE IV (vervolg)

Na de uitspraak van de Privy Council in de zaak *IJCHR (1998) Ltd vs. Marshall-Burnett*, [1] heeft de wetgever van Jamaica de Caribbean Court of Justice (Original Jurisdiction) Act (no. 17 van 2005) uitgevaardigd met de bedoeling de verwijzingsbepalingen zodanig te herzien dat deze beantwoorden aan de uitspraak van de Privy Council. Te dien einde bepaalt artikel 7 van deze wet het volgende:

- (1) *Ingeval bij een rechterlijke instantie een vraagstuk aanhangig wordt gemaakt waarvan de oplossing een vraag betreffende de interpretatie of toepassing van het Verdrag inhoudt, kan de betrokken rechterlijke instantie, voordat zij uitspraak doet in de zaak, de daartoe aangewezen autoriteit schriftelijk verzoeken de vraag naar het Hof te verwijzen voor het geven van een advies.*

- (2) *In dit artikel betekent – “daartoe aangewezen autoriteit”: de overheidsfunctionaris of -autoriteit die door de minister verantwoordelijk voor justitie is aangewezen voor het doen van verwijzingen krachtens dit artikel.*

Krachtens dit artikel worden verwijzingen naar het CCJ niet gedaan door de gerechtelijke ambtenaar die de zaak voorziet waarin de vraag over de interpretatie of toepassing van een bepaling in het RTC rijst bij de lokale rechterlijke instantie. De verwijzing wordt veeleer gedaan door de daartoe aangewezen autoriteit in de zin van de wet. Eveneens moet worden opgemerkt dat het artikel ook bepaalt dat de verwijzing “een adviserend advies” van het CCJ beoogt.

Voetnoot:

[2005} UKPC 3.

BIJLAGE V

KERNBEGRIPPEN	
Nationale procedures	Procedures aanhangig gemaakt bij een nationale rechterlijke instantie van de verdragspartij bij het RTC waarbij een prejudiciële rechtsvraag rijst
Prejudiciële rechtsvraag	Een in een nationale procedure opgeworpen vraag betreffende de interpretatie of toepassing van het Caricom-recht of de geldigheid van een besluit van een Caricom-orgaan of -instantie, waarop een nationale rechterlijke instantie antwoord nodig acht teneinde vonnis te wijzen in een bij haar aanhangige zaak
Prejudiciële / verwijsuitspraak	Een uitspraak van het CCJ op grond van artikel 214 RTC
Verzoek om verwijzing	Een verzoek om een prejudiciële /verwijsuitspraak

BIJLAGE V (vervolg)

LIJST VAN AFKORTINGEN

CARICOM - De Caribische Gemeenschap die is opgericht bij artikel 1 van het Verdrag tot Oprichting van de Caribische Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Markt, ondertekend te Chaguaramas op 4 juli 1973, en die de bij de bepalingen van het RTC opgerichte CSME omvat.

CARICOM S-G - De secretaris-generaal van CARICOM

CCJ - Het Caribisch Hof van Justitie

CCJ-overeenkomst - Overeenkomst tot Oprichting van het Caribisch Hof van Justitie

CSME - De regeling die is ingesteld bij de bepalingen van het RTC ter vervanging van de Hoofdstukken drie tot en met zeven van de Bijlage bij het Verdrag tot Oprichting van de Caribische Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Markt, ondertekend te Chaguaramas op 4 juli 1973.

OJR - Regels inzake de Oorspronkelijke Jurisdictie van het CCJ

Lidstaat - Een staat die verdragspartij is bij het RTC

RTC - Het Herziene Verdrag van Chaguaramas

Caribbean Court of Justice

HANDLEIDING VERWIJZINGSPROCEDURES

Artikel 214 van het Revised Treaty of Chaguaramas

Caribbean Court of Justice
134 Henry Street • P. O. Box 1768
Port of Spain
Republic of Trinidad and Tobago

Tel: 1-868-612-5225

Fax: 1-868-627-1193

Website: www.ccj.org

